

Skofovska konferenca. V Zagrebu je bila od 8. do 14. januarja konferenca jugoslovanskih škofov, ki ji je predsedoval zagrebški nadškof dr. Anton Bauer. Skofje so z vso resnobo in natančnostjo razpravljali o razmerah, ki v njih živi katoliška cerkev. Ugotovili so, da se v številnih šolskih knjigah izpodokopavajo temelji katoliške vere in morale; da se je javna nemorala v letnem času na obalah našega morja in naših rek razširila tako, da so po pravici v skrbeh vsi prijatelji našega naroda. V vsaki škofiji naj se izvaja Katoliška akcija po glavnih smernicah sv. Očeta in po posebnih škofijskih pravilnikih. Ker je mnogo našega narodnega življa raztresenega po raznih delih sveta, kjer jim preti velika nevarnost, osobito če nimajo lastnih duhovnikov, bodo katoliški škofje storili vse potrebno, da jim pomagajo z organiziranjem dušnega pastirstva, ki bo razumelo njih jezik. Našemu rojaku Nikoli Tavliču, mučeniku za svete kraje v Palestini, v čast je zgrajen oltar v češki cerkvi v Jeruzalemu. Za svečanost posvetitve tega oltarja se bo pod vodstvom odbora Društva sv. Jeronima priredilo romanje v sveto deželo. Katoliški verniki, ki imajo možnost, naj si ogledajo razstavo katoliškega tiska v Vatikanu. Vsi naj se navdušijo za katoliški tisk, zlasti za dnevni katoliški tisk. Ker je gmotno stanje katoliške duhovščine izredno težko, bodo škofje delali na to, da se duhovnikom zagotovi dostojna eksistenca. Jugoslovanski škofje so vsestransko preučili raznovrstno delavnost komunistične propagande v naši državi in strašno nevarnost, ki preti od te propagande veri in omiki. Izdali so posebno pastirsko pismo proti komunistom, ki bo prečitano po katoliških cerkvah.

Grozote v Španiji. Francoski list »Croix du Midi« je že večkrat objavil stvarne podatke o grozotah, ki jih uprizarjajo boljševiki v Španiji. Nedavno je ta list poročal, da so španski komunisti in anarhisti zažgali, razdejali in oplenili 20.000 cerkva, kapelic, samostanov, cerkvenih poslopij, zavodov, šol, bolnišnic, sirotišnic itd. Nemogoče pa je dognati število ubitih duhovnikov, redovnikov in redovnic. To je mogoče samo v tistih pokrajinah, ki so prej bile v oblasti komunistov, pa so jih potem zasedle nacionalistične čete. Neka vsega zaupanja vredna oseba, ki je bila v Barceloni, pa je od tamkaj pobegnila v letalu, pripoveduje, da je bilo v sami Barceloni in v bližnji in daljni okolici poklanih 1400 duhovnikov in redovnikov. Ker se je mnogim duhovnikom posrečilo, da so pravočasno pobegnili, ali pa se skrili, porabljajo boljševiki razna lažnjiva in podla sredstva, da bi jih ugrabili. Eno teh podlih sredstev je to-le: boljševiki pošljejo mlade deklice v hišo, o kateri sumijo, da se v njej skriva kak duhovnik. Te deklice se delajo verne in pobožne in kažejo veliko žalost nad preganjanjem cerkve in duhovnikov. Obžalujejo, da zdaj ni več duhovnikov, ki bi tolažili umirajoče ter jim delili sv. zakramente. V tej in tej hiši, tako tarnajo vse

v solzah pokvarjene mlade lažnjivke, je bolnik, ki srčno želi duhovnika, in tako se včasih zgodi, da pride kak duhovnik iz varnega skrivališča, gre z deklicami, ki ga peljejo ne k umirajočemu bolniku, marveč k satansko hudobnim boljševikom, ki ga kratkomalo ubijejo. Na duhovnike, ki se skrivajo po gozdih, naščuvajo dresirane pse kakor na zverjad. Poleg duhovnikov lovijo in ubijajo tudi tiste posvetnjake, o katerih vedo, da so praktični katoličani. To so grozote, ki jim je težko najti para v svetovni zgodovini. O teh grozovitih zločinih ne poročajo listi, ki simpatizirajo z ljudsko fronto: to so marksistični in liberalni listi. Tudi slovenski gosposki in kmečki liberalni listi podpirajo marksiste in komuniste s popolnim molkom o španskih grozotah.

Kogar Bog pokliče. Na Angleškem je nedavno umrl katoliški duhovnik in pisatelj Barnes. Rojen je bil v anglikanski (protestantovski) veri. Izbral si je vojaški poklic ter postal oficir. Pa ni v tem stanu našel sreče. Tudi s protestantovsko vero ni bil zadovoljen. Resni študij ga je preveril, da je katoliška vera edino prava vera. Zato je prestopil v katolicizem. In še več. Šel je v bogoslovje, zamenil sabljico s križem ter našel srečo. Postal je katoliški duhovnik že za časa papeža Leona XIII., ki je umrl leta 1903. Kot katoliški duhovnik je vneto deloval ter branil vero z besedo in peresom. — V Belgiji je vstopila v samostan gospa kraljevega rodu. To je sestra umrlega belgijskega kralja Alberta, vdova vojvode Hohenzollern-Sigmaringen. Svet ji je bil na razpolago s svojo lepoto in uživanjem, ki ga nudi tistim, kateri mu služijo. Pa rajše Bogu služi na način, ki vodi h krščanski popolnosti. V samostanu ne bodo jemali ozira na njen kraljevski rod. Živeła bo kakor redovnica socialno najnižjega rodu. Izpolnjevati bo morala natanko vsa redovna pravila, kakor najmanjša njenih tovarišic. Pa je sledila božjemu klicu.

Križi na poljsko-ruski meji. Poljska je sosedna Rusije. Ruski vojaki, poslani od ruskih boljševikov, so že leta 1920 prekorčili poljsko-rusko državno mejo, hoteli podjarmiti Poljsko ter jo pretvoriti v sovjetsko pokrajino. Poljaki so jim premagali ter pognali preko meje. Poljaki pa so si v svesti, da se to, kar se je zgodilo leta 1920, lahko zopet ponovi. Tega se zavedajo verni katoliški Poljaki in zato postavljajo križe in kapelice na svoji državni meji proti Rusiji. S tem Poljaki izpovedujejo, da se hočejo boriti za Boga in z njegovo pomočjo proti boljševizmu brezboštva. Zmago nad boljševiki l. 1920 pripisujejo očitni božji pomoči, ki jo je njim izprosila Marija, kraljica Poljske. Na poljsko-ruski meji postavljeni križi in kapelice so dokaz zaupanja in pripravljenosti poljskega naroda, da hoče z vsemi močmi obraniti svoje verske svetinje in svojo državno neodvisnost. Za boljševike v Rusiji pa so memento, ki jih kliče k spreobrnitvi.

Dom duhovnih vaj pri Sv. Jožefu nad Celjem. Tridnevni tečaj duhovnih vaj za dekleta bo od ponedeljka 1. februarja do 5. februarja, od sote 13. do 17. marca. Začetek vsakikrat ob 6. uri zvečer prvega imenovanega dne.

Duhovne vaje za fante v Domu presv. Srca v Mariboru, Levstikova 20; od 30. I. do 3. II.; od 20. do 24. februarja. Celotna vzdrževalnina znaša 50 Din. Začetek je prvega dne ob sedmih zvečer, sklep zadnjega zjutraj. Vsak udeleženec se mora vsaj tri dni pred tečajem prijaviti. — Predstojništvo. — Te duhovne vaje priporoča tudi Prosvetna zveza v Mariboru.

Kaj je treba sedaj storiti pri likvidaciji kmečkih dolgov?

Za vsakega kmeta, ki ga posojilnica ali drug denarni zavod izroči Priv. agrarni banki, ki prevzame vse dolgove kmetov, mora priložiti potrdilo, da je res kmet. To potrdilo izda občina na posebnem obrazcu in ga mora vsak dolžnik prinesiti posojilnici. Kdor tega ne stori, se pozneje ne more pritoževati, češ, da njegov dolg ni bil zmanjšan. Kdor je dolžan več denarnim zavodom, mora poiskati več potrdil, odnosno prepisov. Za to potrdilo občina ne sme zahtevati nikake takse ali pristojbine. Sedaj je mnogo takih, ki hočejo postati kmetje, da bi se jim znižal dolg. Toda župan mora z lastnoročnim podpisom potrditi, da je res, kar napiše. Ne more torej podpisati lažnega potrdila, da je komu glavni poklic kmetijstvo, če to ni res. S takšnimi napačnimi potrdili se dela škoda posojilnicam, in to se ne sme zgoditi. Lažnjiva potrdila torej niso v čast županom, predvidene so tudi ostre kazni.

Uredba z dne 26. septembra 1936 o likvidaciji kmečkih dolgov je prisilna. Denarni zavodi morajo izročiti Priv. agr. banki vsakega dolžnika, ki ga smatrajo za kmeta. Niso pa seveda dolžni preiskovati, kdo je kmet. Če o kom ne vedo natančno, naj gova dolžnost, da se oglasi in prinese potrdilo. Stori pa naj to takoj, da ne bo prepozno. Kar se tiče odplačevanja dolga, bodo morali kmetje plačevati svoj dolg Priv. agr. banki v 12 letnih obrokih. Po uredbi je prvi obrok zapadel že 1. novembra 1936. Noben kmet pa takrat ni vedel, koliko mora plačati, ker ni dobil obračuna. Predno pa se komu obračuni, se od njega tudi ne more nič zahtevati. Za obračun so predpisane posebne tiskovine, ki so jih denarni zavodi prejeli šele te dni. Sedaj bodo delali obračune, in ko bodo obračuni narejeni, bodo denarni zavodi kmete-dolžnike pozvali, da plačajo prvi obrok. Ker je Priv. agr. banka pozvala po časopisju dolžnike, da plačajo